La saviesa de l'auxiliar de vol

Per DavidG el ds., 25/05/2019 - 15:02

En agafar un avió i atendre a les indicacions dels auxiliars de vol, hi ha un detall que ens pot deixar perplexos, d'entrada.

Després de les indicacions sobre les sortides d'emergència i com s'infla l'armilla salvavides, arriba el moment de la mascareta d'oxigen. Aquella que –diuen- cau automàticament del sostre en cas de descompressió de la cabina.

És aquí quan la veu en off t'indica que si viatges amb criatures, no t'ocupis d'ells en primera instància sinó que et posis la mascareta primer. Després, estaràs en disposició de posar-li adequadament la seva mascareta d'oxigen.

Aquest gest semblaria, en principi, poc assertiu, poc compassiu o, fins i tot, irresponsable si no fos perquè entenem que l'experiència és la que parla en la recomanació de l'auxiliar de vol que somriu mentre ho explica tot.

A la pregària és el mateix. Amb promptitud estem disposats a ajudar als que són al nostre voltant sense haver-nos assegurat abans que podem respirar adequadament. Sovint ens sembla que trobar un moment per la pregària és un luxe o un caprici com qui es pinta les ungles o fa Sudokus.

Els altres necessiten que estiguem respirant bé abans de rebre les nostres atencions. Sols si estem íntimament connectats amb el Senyor, la font de la Vida, obsequiarem els altres amb la nostra millor versió: la que es mereixen. Es així quan l'amor es dóna generosament i gratuïta. En cas contrari, el nostre amor dependrà amb desesperació de l'oxigen que no té. Necessitarà del "gràcies" o de l'aplaudiment de l'altre, per respirar.

Per això, quan et preguntis quan i com fer pregària, pensa en els petits que tens al teu voltant i quanta necessitat tenen de tu!